

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Indretningen af Sorø Academi til en Folkelig Høiskole

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 283. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1843_741-txt-shoot-idm323/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

mindste *forelobig* bedst lod sig ordne og indrette, sikkert kunne træde langt klarere frem for *Majestæten* end blot i min Fremstilling; thi, blandt andet, er det høist rimeligt, at jeg, ved i mange Aar at være næsten ene om Ideen, ogsaa betragter den noget eensidig og overseer Adskilligt, der haande kunde klare Forestillingen og maatte ved Udforelsen tages i Betragtning.

Kun tillade *Majestæten*, som allernaadigst har skienket Sagen Opmærksomhed for nogen Anden, lige siden jeg første Gang havde den Lykke at nævne den for *Prindsen*, at jeg paa det inderligste gientager min Bøn om, at *Sagen* maatte vinde *Majestædens* allernaadigste Bifald, saa *Konge-Ordet* kalder en Indretning tillive, der sikkert vil have det Kuur, »at den aldrig skal døe«, hvormange Klædninger den end maa opslide, og vel heller aldrig taale, at den *Kongelige Stifters* Navn taber Glansen, det levende deler med alle Folke-Heltenes fra Arildstid!

Hvorfor min Bøn nu er mere paatrængende end nogensinde før, vil *Majestæten* ogsaa her allernaadigst tillade mig at nævne.

Som Historiker har jeg længe seet, hvad nu er soleklart, at *Nationaliteterne* i dette Aarhundrede daglig mere vaagne overalt haande med deres Dyder og Lyder, og at derfor en Anstalt til folkelig Oplysning og Dannelse er nødvendig allevegne, naar ikke det *Parti*, der giver sig selv Bestalling paa at være *folkeligt*, men er dog intet mindre, skal komme til at gjælde derfor og undergrave det Borgerlige Selskab. Hvor nu Regjeringen ikke, besjælet af Folkets virkelige Aand, tager Sagen i sin Haand, der bliver enten Folkemængden liggende i sin grove Van-kundighed, til et Rov for Dagbladene og egennyttige, herskesyge eller dog vildfarende Ledere, eller om der end reiser sig en folkelig Oplysnings-Anstalt, bliver den en *Partisag* med skæv Retning. Det Sidste vilde sikkert blive Tilfældet her, hvor Ideen er oprundet og maa tiltale Folkets histo-

